

על קצה המזלג

'משמר' - לימוד אל תוך הלילה

'על קצה המזלג' זה המדור, שמתאר מקצת מן הפעילות שלנו בתפילת יש"י. פעילות שיש לתורמים שלנו חלק בה. הוא נקרא 'על קצה המזלג' משום שהוא רק טיפה מן הים ממה שבאמת קורה. אם נספר, לדוגמא, שהתחלנו לקיים 'משמרים' בימי חמישי, כלומה, לימוד אל תוך הלילה, זה עדיין לא יתאר את כל מה שקורה שם. זה עדיין רק טיפה מן הים. יש הרבה דברים שקורים מאחורי הקלעים אחרי כל שיעור כזה, ואחרי כל שיעור בכלל.

לדוגמא, אחד האנשים שבאים באופן קבוע לשיעורים בימי חמישי, טס לתקופה ללוס אנג'לס, בזמן שהתחילו ה'משמרים'. הוא ניצל את השידור הישיר באתר שלנו כדי להמשיך לראות את השיעורים כשהוא בחו"ל. כשהוא חזר גילה, שאמנם לא הפסיד את תחילת ה'משמרים' כשהיה בחו"ל, אבל מה שהוא לא ראה באינטרנט זה את הקהל, הוא ראה רק את המרצה. הוא לא ראה את האוירה, הוא לא ראה איך כולם יושבים סביב לשולחנות עם כיבוד, ולומדים באוירה ביתית.

כשנכנס וראה, החליט על אתר לתרום באופן קבוע כיבוד ל'משמרים', לעילוי נשמת אבא שלו. מהחלטה למעשה, ועוד לפני שהספיק ליידע מישהו במשפחה במה שהוא עשה, סיפרה אמא שלו, שאבא שלו בא לה בחלום והודיע לה שהעלו אותו מהרצפה לכסא!

וגם זה לא הכל, כי מתוך החברה, שבאים ל'משמרים', התגבשה קבוצה שממשיכה ללמוד באופן עצמאי גם בימות השבוע, מתחזקים ביחד, שבתות ביחד, ומי יודע מה עוד השתלשל מזה.... לכן זה נקרא **'על קצה המזלג'**.

האומה

ביסודו של הר' שיינברגר שליט"א

דור מיוחד הוא דורנו,

והתקופה היא נדירה, בעלת משמעות יחודית ואור גדול שלא היה כמוהו מימות עולם. מאבק איתנים מתנהל בין חפצי אור לבין מורדי אור. מצב רגיש בין התפתחות וקידמה לסכנות גדולות מבית ומחוץ.

והשאלה, לאן ממשיכים מכאן ?

רבים שואלים את עצמם – לאן פונה הדרך? ידענו לא מעט יסורים, טלטלות, איומים וסכנות כאומה, וגם כהיום הזה נדמה שנקלענו למציאות המובילה אל פי תהום.

ובכל זאת, יש תקווה...

מעבר לאותה תהום מחכה לנו עולם מתוקן, עולם של התחשבות בזולת ונתינה ללא תנאים. עולם של אהבה ושמו 'האומה'.

'האומה' – היא חברה מאוחדת שמטרתה להכיל את כלל עם ישראל בגוף אחד, באהבה ובהרמוניה, בלי שום דרישות ותנאים לשינוי השקפה, אורח חיים או מנהגים כלשהם.

מדי פעם אנו נפגשים בכינוסי התאחדות בראשות כב' הר' מרדכי שיינברגר שליט"א, בהם אנו מניפים יחד את דגל האחדות, האהבה והנתינה. זהו מקור כוחנו להגנה על עם ישראל מפני הסכנות והצרות המשונות חלילה. בין כינוס לכינוס נרקמת דמותה של החברה המתוקנת צעד אחר צעד...

ארגון 'האומה' השואף לאחד את כל חלקי העם, מכל גווני הקשת – קורא לך להצטרף ולקחת חלק במהלך היסטורי בתולדות עם ישראל. להצטרף לאחדות האומה. פשוט להתאחד.

הכנס הבא ביום חמישי י"א אלול

לפרטים: 04-6991919, 052-7655113, 052-5897839

סוד האותיות

האות ב'

מעובד ע"פ שיחות של הרב יובל הכהן אשרוב

בה נברא העולם

הרמח"ל, בהקדמה ל'חכמת האמת', מסביר ש'סוד התפשטות האורות הוא סוד תורת האותיות'. מכאן אנחנו מבינים שאם התורה פותחת באות ב' זה לא במקרה, כי אם האותיות הן הצינורות שבהן נוזל (מלשון מזל) ויורד השפע האלקי לעולם, בודאי שהצינור הראשי, הצינור שבו מתחילה התורה נבחר בקפידה ובכוונה מיוחדת.

המדרש מספר שכשרצה הקב"ה לברוא את העולם באו כל האותיות לפניו, מן הסוף להתחלה, ובקשו שבהן יברא העולם. כל אחת הביאה טענותיה מדוע בה ראוי העולם להברא, ואת כולן דחה הקב"ה. ממש לפני הסוף הגיעה האות ב' ואמרה "רבון העולם, טוב לפניך לברוא בי את העולם, כי בי מברכים אותך למעלה ולמטה. אמר לה הקב"ה: ודאי בך אברא את העולם".

מדרש מוזר, לא? מה זאת אומרת שהאותיות באו לפני הקב"ה, מה יש להן רגליים שאיתן הן יכולות לבוא? יש להן איזה אישיות או נשמה שהן יכולות לרצות משהו? יש להן פה שהן יכולות לטעון משהו? ובכלל מי יכול לדבר עם הקב"ה ולקבל ממנו תשובות? מן הסתם היו עוד הרבה דמויות לאורך ההיסטוריה שרצו לדבר עם הקב"ה, ולא שמענו שמישהו הצליח. אז מה פירוש כל הסיפור הזה?

הזהר הקדוש מביא את המדרש ונותן את הפירוש הפנימי שלו עפ"י הסוד לדו-שיח התמוה, כביכול, בין כל אות לקב"ה. המאמר הזה נקרא בזהר 'אותיות דרב המנוגא סבא', אבל גם אחר הפירוש הזה, פרט ליחידי סגולה, אין מי שיבין אותו על בוריו. לכן בא הר' אשלג וביאר אותו לכל דורש. הר' אשלג מסביר שהדרוש הזה של האותיות הוא עמוק עמוק מני ים, הוא מבאר אותו באפס מה, ואנחנו נביא על קצה המזלג ממנו.

מכיוון שכל אות בקשה שבה יברא העולם יש להבין קודם מה פירוש 'בריאת העולם'? הר' אשלג מסביר שבריאת העולם פירושו 'שכלול וקיום העולם באופן שיוכל להתקיים ולגמור הכוונה שעליה נברא'. כשהמדרש מספר שכל אות באה להציע שבה יברא העולם הכוונה היא לברר את כל מדרגות הקדושה הנמצאות בארבע העולמות (אצילות, בריאה, יצירה, עשיה), באיזו מדרגה יוכלו בני העולם להגביר את הקדושה על הקליפות, בכדי להגיע אל גמר התיקון הנרצה.

הקב"ה השיב לכל אחת מהן, שיש כנגדה אותו הכח גם בקליפות. כי 'זה כנגד זה עשה האלקים', כנגד כל כח שיש בקדושה, עשה הקב"ה כח שקול בעולמות הטומאה כנגדו, ועל כן לא ישיגו בני העולם על ידה שום בירור. עד שבאה הב', שהוראת מדרגתה היא הברכה, שאין כנגדה שום דבר בעולמות הטומאה. כי הבא מן הטומאה אין בו ברכה, לכן בה לבד יש בירור והבחן לדעת 'בין עובד ה' ללא עבדו'. ובה יתקיים העולם לברר ולהגביר את הקדושה על מרכבות הטומאה ומשום כך החליט הקב"ה לברוא את העולם בה: "בראשית ברא אלקים את השמים ואת הארץ", כי היא האמצעי לברר בין עולמות הקדושה לעולמות הטומאה והקליפות.

השם

אומר המדרש (אותיות דר' עקיבא) - בית, ראשי תיבות: 'ב'ניתי, י'צרתי, ת'יכנתי. אמר הקב"ה: **בניתי** שני פלטרין (ארמונות) שלי, (אחד מלמעלה ואחד מלמטה). **יצרתי** כל סדרי בראשית. **תיכנתי** חיי העולם הבא.

דבר נוסף, **הב'**, כשמה כן הוא, מתייחסת לבית. לבית יש משמעויות גשמיות, אבל כמו שכל אחד יודע, זה גם הרבה מעבר לזה, מעבר לארבע קירות 'ביתו של אדם מבצרו'. הלבוש של הנשמה זה הגוף, הגוף צריך גם לבושים, שהם המכבדים אותו, ולכל החבילה הזאת יש לבוש נוסף שנקרא בקבלה 'היכל'. בעולמות יותר גבוהים ה'היכל' הוא מקום שהנשמות יכולות לשרות בו, בעולם הזה ה'היכל' זה הבית.

ההגנה העיקרית לבית (מעבר להגנה של המזוזה) זה השלום שיש בו. כאשר יש בית טוב אז יש לנשמות הדרות בו כח, שאפילו כשלא נמצאים בו, הולך איתן. בית טוב הולך עם האדם כל החיים שלו. בית זה אהבה, בית זה חום, בית זה דבר שמקבל את הנשמה, מקום שמגן. אם אין שלום בתוך הבית זה מקום שקשה לחזור אליו, רוצים רק לברוח ממנו, אבל אם יש שלום בבית הזה אז כל מי שיושב בבית הזה מקבל אנרגיה חיובית שמגינה עליו גם כשהוא יוצא

החוצה. לכן 'ביתו של אדם מבצרו' כי זה המקום שמגן עליו, שממנו הוא מקבל את הכח שלו, שבו הוא נח ונטען, ועם הכוחות האלו הוא יוצא החוצה.

צורת הב'

גם הצורה של הב' מרמזת על זיקתה הגדולה לנושא של בית. צורתה צורת ד' שעומדת עם הרגל שלה על הגרון של הו'. מה זה הד' ? הד' שייכת לספירת ה'מלכות' שהיא כנגד האשה, והו' שייכת לספירת 'זעיר אנפין' שהיא כנגד הגבר. לכן הבית הופך בית כשיש גבר ואשה שחיים בו בשיתופיות. יש גם משמעות למה הד' דווקא עומדת על הו'. מכיוון, שעיקר הבית זו האשה, זכתה האשה לכינוי עקרת הבית. מושג שהוא כמעט מושג גנאי היום, אבל זה המקור שלו, עקרת בית מלשון עיקר הבית. הגבר בבית הוא במצב של ביטול הקומה, כלומר, שם, זה לא עיקר ההתבטאות שלו. עיקר ההתבטאות וקומת הגבר היא דווקא בחוץ. לכן, באות ב', שמסמלת את הבית, הוא נראה במצב שוכב, להביע, שהעיקר של הבית זה דווקא האשה. אנשים שיש להם ב' בשם, בעיקר מהאות השלישית והלאה, בדר"כ יהיו ביתיים, יאהבו את הבית.

מצפון תפתח הרעה

יש דבר נוסף שאנחנו לומדים מצורתה של הב'. הב' סגורה משלשה כיוונים וצד אחד פרוץ. שלשת הצדדים הסגורים הם כנגד שלש רוחות: דרום, מזרח ומערב. הצד שנשאר פתוח הוא צד צפון, שעליו נאמר 'מצפון תפתח הרעה'. יש מקום אחד, שפתוח אצל כל אחד, וזה הצפון. משם ה'חיצוניים' רוצים להאחז, כי תמיד ה'צד האחר' והקליפות נדבקות מהמקום הפרוץ.

מה התיקון של הצפון? כנגד כל צד יש ספירה השייכת לו, כנגד מזרח - ספירת 'תפארת', כנגד הדרום - ספירת 'חסד', כנגד המערב - ספירת 'מלכות' וכנגד הצפון, הצד הפרוץ, ספירת 'גבורה'. ספירת 'גבורה' זה הצד של היראה, לכן התיקון של הצפון זה היראה של האדם.

יש יראה תחתונה, שזה פחד מדברים גשמיים, זו לא היראה שאנחנו מדברים עליה, זה סתם פחד, ויש יראה עליונה, 'יראת הרוממות', שהיא היראה מרוממותו של בורא עולם. 'יראת הרוממות' היא מעין היראה שאנו מרגישים כלפי אדם

חשוב ומכובד מאד, כלפי נשיא או אישיות מכובדת ביותר, והיא יראת כבוד, רק שהיא למעלה יותר לאין שיעור כלפי הקדוש ברוך הוא. אדם שמפתח יראה נכונה, מצליח לתקן את הצד הצפוני.

הבית הוא מקום להכניס בו שפע, הוא בית קיבול לשפע, לכן אם הצפון פרוץ, אם היראה פרוצה, השפע בורח מהבית. על מנת שהבית יהפוך למקום של ברכה צריך לסגור אותו. וזאת עושים על ידי יראה, כי היראה זה מקום של שמירה וכן על ידי צניעות, שהבית יהיה צנוע. מה זה צנוע? שאין כוחות זרים וחיצוניים שיכולים להיאחז בנוקבא. צניעות אצל אשה שומרת על הכוחות שלה, לכן חוקי הצניעות אצל נשים יותר חמורים אצל גברים, כדי שלא יהיה מקום יניקה לחיצוניים. ה'נוקבא' צריכה המון שמירה שהחיצוניים לא ידבקו בה, המטרה של חוקי הצניעות זה לתת כמה שפחות מקום לחיצוניים להאחז. כל הכוח הרוחני של האשה הוא על ידי שמירה מה'חיצוניים', וזה גם מה שבונה את הבית.

דירה בתחתונים

יש משמעות עמוקה אף יותר לנושא של הבית, שמתקשר ל**ב'**. כתוב: 'התאוה הקב"ה להיות לו דירה בתחתונים', כלומר הקב"ה רוצה מקום לדור בתוכו. כמו שהבית זה מקום שהנשמה יכולה לשרות בתוכו, כך כל העולם צריך להיות בית עבור הקב"ה, שיכנס לתוכו וישרה בו. כמובן לא משום ש'קר' לקב"ה בחוץ, אלא כדי שמאותו מקום יהיה לבני אדם השגה באלוקות.

שני הפכים בנושא אחד

ב' בגימטריא שתיים. המספר שתיים קשור ליסוד עמוק בבריאה שנקרא 'שני הפכים בנושא אחד'. שני הפכים בנושא אחד זה אומר שיש שני דברים שכביכול סותרים זה את זה, הפוכים זה לזה, אבל בכל זאת צריכים לשמש בכפיפה אחת. לדוגמא: אנחנו לומדים שפרנסתו של אדם קצובה לו מראש השנה עד ראש השנה, וכמה שהוא לא יתאמץ זה לא יועיל לו להגדיל את מה שנקצב לו. מצד שני למדנו, שהאדם כן צריך לעשות השתדלות ולא לשבת בבית באפס מעשה, תוך ציפיה שעוד רגע ידפקו בדלת ויביאו לו אוצר. אלא איך ינהג? בבוקר לפני שהוא הולך לעבודה עליו לומר לעצמו שאם לא יצא לעבודה לא יהיה לו מה לאכול היום. מצד שני כשהוא בא הביתה, אחרי שהרוויח את מה שהרוויח, עליו

לומר לעצמו שאפילו אם היה יושב כל היום בבית ולא עושה שום דבר הכסף שהרוויח היה מגיע אליו איכשהו. יש פה 'שני הפכים בנושא אחד'.

איך באמת שני ההפכים הללו מתיישבים?

התשובה היא, שאמנם מראש השנה נגזרת לאדם כל הפרנסה שתהיה לו במשך השנה, ושום מאמץ במישור הכלכלי לא יועיל לשנות זאת, אלא מכיוון שכבר נגזר על אדם הראשון אחרי החטא - 'בזיעת אפיק תאכל לחם', כלומר, האדם הראשון התקלל שעליו להתייגע בעבור הלחם שהוא אוכל, לכן, למרות שנקצב לו כסף הוא צריך השתדלות על מנת לקבלו.

למעשה כל קוטב הבריאה סובב סביב העניין הזה של 'שני הפכים בנושא אחד'. כשאנחנו מסתכלים על הבריאה אנחנו רואים שהנבראים כל מהותם היא רק חיסרון ורצון לקבל לעצמם. ובכל זאת, על מנת שיוכלו להדבק לאור האלקי ולהתמלא בו עליהם להשוות את צורתם ל'אור אין סוף' ולהיות רק משפיעים, שזה בניגוד גמור לעצם מהותם. והנה זה כל עבודתם עלי חלד להפוך את אותו רצון לקבל שיהפוך מכלי שמרחיק אותם מהאור האלקי, לכלי מחזיק ברכה, כלי שיכול להדבק באור האלקי ולקבל ממנו, להפוך אותו לרצון לקבל על מנת להשפיע. וזו כל מטרת התורה והמצוות. מכיוון שעניין זה של שני הפכים בנושא אחד, מעוגן במהות הבריאה עצמה, לא פלא שהעולם נברא באות **ב'**, שהיא המסמלת את השניות.

רמזים מהאות ב'

דבר נוסף, אומר ר' אלעזר הקליר 'עולם הוכן באות שני (ב') כי יש עולם שני'. ונשאלת השאלה, משום שיש עולם שני, כלומר, עולם הבא, זו סיבה לברוא את העולם הזה באות **ב'**? והתשובה היא, **שכל עיקרו של העולם הזה, כל מטרתו, כל יעודו, היא להכין לנו את כל הנסיבות ואת כל מה שאנו צריכים כדי שנוכל לעבוד בשביל אותו עולם שני.**

מה זה אומר שאנו צריכים לסבול פה בעולם הזה? לחיות בסגפנות, לא להנות בעולם הזה? לא. זה רק אומר לאן הפנים שלנו צריכות להיות מכוונות, מה המטרה בכל עמלינו, לאן צריך לכוון את כל יגיעתינו. "למען לא ניגע לריק ולא נלד לבהלה".